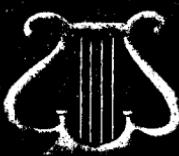

HEIMIR

VI. árgangur

WINNIPEG, 1910.

6. blað.

SÓLARLAG

Sjá, logandi bjarma á loftið slær
og ljómandi fögrum roða,
en röðullinn ennþá skín svo skær
und skýjasaldi, við dagsins tær,
sem vilji hann værðir boða.

—þá sezt ég hér kyr fram við sólbyrgisdyr
og sólarlags fegurð skoða.

Og kveldroðinn líður um loftið blátt
á ljómandi gullnum eiki;
hann stífur með ró um hvelið hátt
og hvervetna eykur líf og mátt,
svo geislarnir líða í leiki;
í faðmlög hlý við hin fölu ský
þeir falla þó alt sé á reiki.

Og kveldsólar-bjarmið á daggþoku-drög
svo dýrðlegar glitrósir malar,—